

■ В ОЧІКУВАННІ ПЕРВІСТКА

Коханий Ані Лорак буде присутнім на пологох

32-річна Кароліна вирішила, що її коханий Мурат повинен бачити, як його дитя з'являється на світ. «Я поки не думала про місце, де народжуватиму, натомість Мурат точно буде присутній під час пологів. Ми це вирішили разом. Мені та йому так буде спокійніше. Він мене підтримуватиме, тож мені буде набагато тепліше, я буду відчувати себе сильнішою», — по-

Клочкова з сином провели підводну фотосесію

Плавчиня Яна Клочкова, як відомо, з перших тижнів життя привчала своє чадо до води. Синоком спортсменки, Сашко Клочков, з такими успіхами ризикує повторити рекорд мами на якійсь із олімпіад за кільканадцять років. А поки що Яна з сином від грузинського мачо Левана Ростовшілі вирішили поплавати в басейні перед камерою.

Крутой вразив Нью-Йорк покупкою на 40 мільйонів доларів

Композитор Ігор Крутой із дружиною Ольгою придбали у Нью-Йорку квартиру за 40 мільйонів доларів. Нове житло Крутого стало другою найдорожчою покупкою житлової площі у місті з часів фінансової кризи. Кажуть, нового власника помешкання площею близько 557 кв. м підкорила панорама з вікна. Сам Ігор Крутой наразі жодних коментарів не давав.

Михайло Турецький:

На роботі використовую метод «батога та пряника»!

Сьогодні «Хор Турецького», мабуть, є єдиним російським колективом, який щороку незмінно збирає аншлаги в багатотисячних концертних залах по усьому світу. В вересні 2010 року стартувало їхнє грандіозне світове турне на честь 20-річчя гурту за назвою «20 років — 10 голосів». А вже 10 і 11 лютого легендарна «десятка» виступила у Києві з програмами «Світська подія» та «Диско 80-х». Напередодні гастролей керівник колективу Михайло Турецький поспілкувався з журналістами.

— Склад вашого колективу час од часу змінюється. Як вдається залишатися на хвилі популярності?

— Насправді кістяк гурту працює з початку 90-х років. Тоді хлопцям було по 18, зараз по 35-40 років. Семеро чоловік разом зі мною працюють у колективі близько п'ятнадцяти років. У нас помінялося всього троє чоловік, останній — роки три тому, тому говорити про плинність кадрів не варто.

— Як часто вдається до виховних заходів усередині колективу?

— Я використовую метод «батога й пряника». Вважаю, що у всьому повинна бути міра! Є, звичайно, людські, теплі та дружні стосунки, та учасники розуміють, де проходить межа між керівником і підлеглими. Панібратства в нас нема, проте є глибока дружба та повага.

— Усім колективом свята відзначаєте?

— Звичайно! Вдома ми буваємо рідко, тому свої дні народження та свята рідних нам людей відзначаємо на гастролі. От, до речі, минулого тижня був день народження одного нашого українського учасника — Михайла Кузнецова, уродженця Сумської області. Йому виповнилося 43 роки, й ми знову святкували його день народження за кордоном — у Сан-Франциско. З того часу вдома не відзначали!

— Правда, що в колективі діє «сухий закон»?

— Це перебільшення, але п'ємо ми мало — бережемо голос!

— Ви гастролюєте вже багато

років. Думали над тим, у чому секрет популярності гурту?

— Звичайно, думав. Ми беремо глядача живим вокалом, голосами, у нас немає фонограм. Крім того, постійно вигадуємо щось нове, у програмі присутні різні жанри, стилі, напрямки, і кожен може знайти щось своє. Ми виконуємо рок, поп, фольклор, шансон і багато чого іншого.

— Як вам працюється з жіночим колективом «Сопрано»?

— Різниця особливої немає: з чоловіками я строгий завжди, та й з жінками розслабитися не можна — робота є роботою!

— Популярність допомагає вам вирішувати різні питання, наприклад, зі співробітниками ДАІ?

— Іноді буває! Вони намагаються рідше зупиняти нас на дорогах, навіть якщо ми порушуємо правила. Але якщо й зупиняють — завжди просять диск із автографом.

— Михайле, у вас чотири доньки, коли встигаєте брати участь у їхньому вихованні?

— Якось виходить, незважаючи на гастролі! Виховую, як кажуть, через телевизор, а іноді — по телефону.

— Правда, що ваша старша донька Наталія працює з вами?

— Так, вона офіс-менеджер нашого колективу, часто їздить з нами на гастролі. Їй 25 років, за освітою юрист.

— Кажуть, чоловіки найбільше мріють про сина. А ви як? Тим паче, що виховуєте уже чотириох красунь-доньок?

— Звісно, я хочу сина. Коли буваю в Москві — працюю над цим (сміється).

Михайло Турецький з дружиною

■ НОВА РОЛЬ

Чоловік Боярської заради кіно навчився оперувати

У Севастополі завершилися зйомки телесеріалу «Військово-госпіталь», у якому одну з головних ролей — пластичного хірурга — зіграв чоловік Лізи Боярської Максим Матвеев. За словами актора, він дуже відповідально поставився до ролі лікаря й спеціально пройшов практику у відділенні хірургії.

— Була моя особиста ініціатива пройти двомісячне стажування у справжньому госпіталі. Провів там багато часу, був присутній на всіляких операціях. У перший же день мені сказали: «Ну що, хочеш усе досконало вивчати? Тоді пішли в операційну». Я навіть трохи розгубився, кажу: «Ходімо, тільки я не знаю, як відреагує організм». Але в підсумку спокійно дивився досить складну тригодинну операцію по видаленню кондиліоми й новоутворень на обличчі. Комусь ніс виправляли після аварії, комусь щелепу. Я вчився в'язати медичні вузли, тобто шити по-живому. Мені дали голкотримач, матеріал, спеціальні тренажери, що імітують шкіру. Плюс ще на свинячих ногах потренувався. Вчився робити роз-

різи, зашивати, — розповів актор. — Коли ми з режисером Вадимом Дубровицьким зустрілися, я сказав: «У мене одна умова — щоб усе знімалося з моїми руками». У госпіталі, де я проходив стажування, ми з лікарями розбирали всі сцени, і я досконало з'ясував, що мій герой повинен робити, чи може лікар поводитися так чи інакше, де повинна перебувати медсестра».

За словами Матвеева, у дитинстві він хотів стати хірургом і навіть ходив на підготовчі курси після 9-го класу.

■ ХЛІБА І ВИДОВИЩ

Команда «Вісбаден» (Чернівці): «Європейський КВН відстав від українського років на 20»

Минулого тижня у Луцьку розіграли «Кубок Любарта» з КВН. І хоч за результатами влучного гумористичного біатлону трофей поїхав у Рівне, та протягом усіх перегонів на жартах і підколках команди фактично йшли нарівні. Гості з Чернівців «Вісбаден» відстали від лідера всього на кілька сотих бала. Вони вирізнялися власним шармом, тож було цікаво поспілкуватися з цими кмітливими веселунами про реалію та перспективи українського КВН.

Тим паче, що ці четверо хлопців і Поля за три роки, що вони є командою, встигли притертися один до одного й до специфіки масових розваг. Коротше — за порівняно невеликий строк перебування у сфері впливу КВН вони набули чималого досвіду. Наразі серед найбільших досягнень — звання чемпіонів Ліги КВН «Європа», півфіналістів Першої української ліги АМКК, чемпіонів Асоціації КВН України 2010 року.

Студенти та випускники Чернівцького торгово-економічного інституту обрали назву для команди, як не дивно, керуючись логікою.

— Ми натрапили на фотографії німецького Вісбадена та зрозуміли, що краєвиди Чернівців дуже схожі,

— пояснив один із «духовних наставників» команди Влад (до «Вісбадена» він грав у досвідченій «Збірній Албанії»).

— Сценарії для себе пишете самі?

— Так, ми поки не такі багаті, щоб наймати людей для написання, — відповідає Стьоба. — У самих вистачає задумок, цікавих ідей, які розкручуємо спільно.

— Куди їдете, де виступаєте?

— За один рік брали участь у п'яти лігах. Для команди КВН із не надто великого міста це важко і фізично, і фінансово. Заробляємо гроші для виїздів на корпоративах, шукаємо спонсорів. Ні для кого не секрет, що внески в офіційних лігах досить великі — від 500-800 доларів і вище. Але якщо команда ставить собі за мету розвиватися, а не заробляти якийсь дріб'язок у своєму місті, то треба і викладатися на 100%, і так само вкладатися. У січні цього року побували на щорічному фестивалі в Сочі. Ми отримали підвищений рейтинг, що дуже добре для першого разу. Зараз ціль — потрапити у Вищу українську лігу.

— Які враження після сочинського десятиденного КВН-

марафону?

— Сочинський фестиваль відкриває очі. Бо таких маленьких команд — тисячі. Гумор має бути глибшим, вдумливішим. З цьогорічного фестивалю можна зробити висновок, що український КВН виріс. Кілька наших команд після фестивалю навіть зареєструвалися в офіційних російських лігах. З росіянами не змагатися треба, а вчитися у них, бо там КВН з'явився. Це те саме, що

проти англіців грати у футбол.

— Чи є для «Вісбадена» заборонені теми?

— Ліги творчого об'єднання АМКК вчать адекватно дивитися на речі. Коли тобі смішно, а глядачам — ні, отже, ваше почуття гумору розходяться у різні боки, — роз'яснюють хлопці. — Набрившись трохи досвіду, вже знаємо, що можна ставити, а що нікому не сподобається. Є табу на чорний гумор і на «заїжджені»

теми типу блондинок, політиків, наркотиків.

— А чи є в українських кавенцих можливість пробитися у Європу?

— Вихід у Європу відкритий, — кажуть чернівчани. — Так, збірна НАУ (Київ) минулого року перемогла в сезоні у Ризі (Латвія). КВН є в Німеччині, Естонії, інших країнах, але там рівень ще нижчий, ніж у нас. Тамтешні гумористи ставлять жарти, з яких у нас сміялися в 90-х.

— Яким ви бачите майбутнє вітчизняного КВН?

— Поки нам майбутнє українського КВНу бачиться печальним. Більшість людей грають у ньому з наміром якнайшвидше потрапити у телевизор, «засвітитися», щоб заробити хоч якісь гроші. А ми натомість хочемо поїхати в Сочі та показати, що в Україні є гідні команди. Приміром, збірну Дніпропетровська люблять і поважають у Росії більше, ніж в Україні розуміють. Команди зі Сходу підходять під російський формат. Ми ж хочемо заявити, що на Західній Україні теж є вартісний гумор, не лише рівня «колгосп, село, корова, бринза».

Спілкувалась Ольга ЮЗЕПЧУК